

24.II. 2025.	PONEDJELJAK <i>Goran</i>	+ Katica, Đuro i Josip Mužina + Zvonko Vuk i Katica Ciglar	7 18,30
25.II. 2025.	UTORAK <i>Donat</i>	Za uspjeh operacije + Josip, Marija i Zdravko Kopričanec	7 18:30
26.II. 2025.	SRIJEDA <i>Sandra</i>	+ Đuro Sitar i za duše u čistilištu Na nakanu	7 18:30
27.II. 2025.	ČETVRTAK <i>Gabrijel od žalosne Gospe</i>	Na nakanu + Mijo, Goran, Milica i ob. Katalenić, Stevo i Marica Mileković	7 18:30
28.II. 2025.	PETAK <i>Roman</i>	+ Veronika Samaržija + Milan i ob. Rendulić, Selak, Begović i Androtić	7 18:30
1.III. 2025.	SUBOTA <i>Albin</i>	+ Julka i Zvonko Barić + Ljiljana Balent, č.s. Marieta Šekutor, Katica i Zlatko Benotić	7 18,30
3.III. 2025.	Osmi nedjelja kroz godinu	Za zdravlje, mir i blagoslov obitelji i na nakanu ŽUPNA + Krsto i Kata Šindija + Josip i rod. Šimčić i ob. Pašica	7 9,30 11,30 18,30

SPASI KUNU OD PROPASTI, DARUJ JE ZA 1000 RADOSTI

Vjerujem da ste već čuli putem društvenih sredstava priopćivanja za akciju Hrvatskog Karitasa pod gornjim naslovom. Naime, do 31. prosinca 2025. moguća je zamjena kovanica kula i lipa U Hrvatskoj narodnoj banci za euro. Poslije tog datuma postati će bezvrijedne, a pretvorene u eure, mogu u sklopu programa „Za 1000 radosti“ pomoći osobama u potrebi. Prema podacima HNB-a još je uvijek nezamijenjeno, spremljeno, iz Hrvatske iznijeto ili nestalo kovanica hrvatske kune i lipa u vrijednosti 4,2 milijarde kuna. Bila bi velika šteta da znatan dio te vrijednosti propadne ne našavši put do onih kojima može uvelike pomoći!

Župni uredi bi bili mjesta na koja će zainteresirani građani predavati kovanice. Naš biskup poziva župljane i sve ljude dobre volje da se tijekom ove godine, uključe u ovaj projekt svojim darovima kuna i lipa koje će nakon 31. prosinca 2025. izgubiti vrijednost.

U našoj crkvi biti će posebna kutija za odlaganje takvog novca. Molimo vas da to ne stavljate u milostinju jer time kompliciramo razvrstavanje novca.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 7 Godina XVIII 23. veljače 2025.g.

7. nedjelja kroz godinu - godina C

ISUSOVA MILOSRDNA LJUBAV

Evangelje: Lk 6,27-38

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Vama koji slušate velim: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju. Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj. I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.

Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.

Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati.

Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobronamorni prema nezahvalnicima i prema opakima.

Budite milosrdni kao stoje Otac vaš milosrdan.

Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti.«

Ostala čitanja: 1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23; 1 Kor 15,45-49;

Prvo čitanje sedme nedjelje kroz godinu je lijepi opis iz Prve knjige o Samuelu, o tome kako je David poštedio Šaulov život, iako je imao dovoljno razloga da se osveti svom neprijatelju. David je ovim činom posvjedočio da je milosrđe jače od svake mržnje. U drugom čitanju sveti Pavao podučava svoje vjernike iz Korinta da osim ovozemaljskog života postoji i jedan nebeski, jedan kristovski, u čijem svjetlu drugačije vidimo zemaljske stvarnosti. I mi smo potrebiti ove mudrosti, da bismo mogli razumjeti logiku evanđelja, koja prelazi ovozemaljsko mudrovanje.

Nedjeljno evanđelje na prvi pogled predočuje nam niz takvih moralnih izazova koji nas mogu uplašiti: treba ljubiti svoje neprijatelje, ne treba se suprotstaviti osobi s neopravdanim zahtjevom, blagoslovimo one koji nas proklinju, pružimo drugu

stranu lica ako nas netko udari, itd. Gotovo i nehotice uskliknemo da se tako živjeti ne može. Ali neka nas ne zavara privid. U ovom evanđelju nalazimo jedno lijepo učenje, ako ne zapnemo na pojedinostima. Radosna vijest Isusovog učenja krije se u zadnjoj, zaključnoj rečenici: »Budite milosrdni kao što je i vaš Otac milosrdan«. Što je zapravo milosrđe? Milosrđe je najplemenitiji oblik, izraz dobrote. Milosrđe je ona vrлина koja nas potiče da oprostimo i onda kada bismo imali pravo kazniti drugoga. Nije riječ o tome da nijećemo uvredu, već o tome da ne dopuštamo prostor za ljutnju, mržnju, ni onda kada bi to bilo opravdano. U tom smislu, milosrđe stiže dalje nego pravda, jer odustaje od kažnjavanja.

Milosrđe je krepost, tajna i istina opraštanja. Milosrđe, naime, pretpostavlja razumijevanje. Ishodište milosrđa je ono nastojanje da razumijemo ponašanje drugoga i da tako nađemo olakšavajuće okolnosti u njegovu korist. Milosrdan čovjek ne želi nikoga osuditi, već prije svega trudi se razumjeti drugoga. Ako znamo zašto se netko ponaša ovako ili onako, onda već ne sudimo. Božje milosrđe je beskrajno jer je njegovo znanje beskrajno.

Nadalje, milosrđe pretpostavlja suosjećajno srce. Ako je drugi u nevolji, to boli i mene. U ovom trenutku bit ćemo stanju oprostiti drugome. Postoje dvije vrste praštanja: jedno mi molimo od Boga, drugo mi pružamo drugima, kako to i Očenaš izražava: »Oprosti nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim.« Zašto se ove dvije vrste opraštanja vezuju tako čvrsto jedno za drugo? Mi prije svega molimo Boga, koji je sama svetost, da zaboravi naše pogreške. Iskustvo opraštanja nas pomlađuje, daje nam novu volju za životom. Bog kod opraštanja ne samo da nam briše grijeh, već nas i obnavlja. »Oče naš...« nas upozorava da se na sličan način trebamo ponašati i prema drugima. I možda je to najteže u tome. Sjetimo se samo Isusovih riječi da na grješnu ženu prvi baci kamen, tko je bez grijeha. Nažalost, dosta često demantiramo »Oče naš...«: od Boga molimo za sebe ono što nismo voljni učiniti za druge.

Isus je često postavljao sebe za primjer: »Učite od mene, jer sam milosrdan i blaga srca...« Kakvo je bilo Isusovo milosrđe? Isusovo milosrđe je zablitalo na svakom koraku. Oprostio je grješnoj ženi, Petru, desnom razbojniku, čak i onima koji su ga razapeli na križ. Točno kod ovog potonjeg milosrđa postiže svoj vrhunac. Isus je opravdavao svoje mučitelje da ne znaju što čine. To je duhovna opruga, psihološka snaga milosrđa: prihvatiti da drugi nije slobodan u svojem postupku. Jer onaj koji je zločest, koji mrzi, koji je osvetoljubiv, taj nije slobodan, već je rob svojih strasti. Veličina opraštanja sastoji se u tome da onaj koji oprašta slobodniji je od onoga koji ga je uvrijedio. Jedan od lijepih zaziva litanije Srca Isusova je ovaj: »Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa.« Cijeli Isusov život možemo okarakterizirati kao trijumfalni marš milosrđa. Prva postaja je Galileja, gdje je ozdravio jednog gubavca. Evanđelist izričito kaže da je Isusov jedini motiv bio njegova milosrdna ljubav: »Tada jedan gubavac dođe k njemu, baci se pred njim na koljena i zamoli: Ako hoćeš, možeš me očistiti. Isus se sažali, pruži ruku, dotače ga se i reče mu: Hoću! Očisti se! I odmah spade guba s njega, i postade čist« (Mk 1,40-42). Jedna druga dirljiva postaja Isusovog milosrđa je uskrisenje jedinca sina nainske udovice. Suze udovice pokrenule su Isusovo milosrdno srce i on je djelovao: »Kad je Gospodin opazi, sažali se nad njom te joj reče: »Nemoj plakati!«

Zatim pristupi k lijesu, dotače ga se. Nosioci stadoše. On reče: »Mladiću, tebi govorim, ustani!« Mrtvac se podiže i počeo govoriti. On ga dade njegovoj majci« (Lk 7,12-15). Isusovo milosrđe, dobrota nije se odnosila samo na pojedince već na svakoga, bez razlike. Tako je Isus obilazio sve gradove i sela. Učio je u tamošnjim sinagogama, propovijedao radosnu vijest o Kraljevstvu i liječio svaku slabost i bolest. A kad vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njim, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira (Mt 9,35-36). Usudimo se biti milosrdni i s iznenađenjem ćemo primijetiti da u svijetu ne vlada zlo i osveta, već dobrota i milosrđe, što dokazuju tako velike duše kao blažena Majka Terezija, koja se zauzimala za odbačene ili Albert Schweitzer, liječnik siromaha. Radosna vijest nedjeljnog evanđelja je da je milosrđe moguće ako svoj pogled usmjerimo na Isusa.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

ŽUPNI VJERONAUČ

Ovaj tjedan nema vjeronauka jer nema ni školske nastave.

Sv. Franjo i Sv. Jacinta: brat i sestra vidjelice u Fatimi

Dana 23. prosinca 1918. Franjo i Jacinta teško su se razboljeli od bronhopneumonije. U to je vrijeme epidemija harala mnogim dijelovima Europe. Franjino stanje se malo po malo pogoršavalo sljedećih tjedana. Tražio je da primi svoju prvu pričest za koju se marljivo pripremao. Još uvijek bolestan, postio je i pripremao se za ispovijed. Mir kojim je zračio na dan prve ispovijedi djelovao je na sve oko njega. "Idem u Raj, ali odande ću moliti Isusa i Gospu da i vas što prije dovedu gore", rekao je Franjo Luciji i Jacinti. Sljedećeg dana, 4. travnja 1919., dijete je otišlo u Očev dom. Jacinta je jako patila zbog smrti svoga brata. U međuvremenu njezina se bolest pogoršavala. Došao je dan kada su je morali odvesti u bolnicu. Odatle se vratila kući s "ranom u prsima". Usred bolova, povjerala se svojoj rođakinji: „Mnogo trpim, ali sve prikazujem za obraćenje grješnika i za naknadu štete Bezgrješnom Srcu Marijinu.“ Kako joj nije bilo bolje, prebačena je u bolnicu u Lisabonu. Prije odlaska uspjela je reći svojoj rođakinji Luciji: „Proći će još malo vremena dok ne odem u nebo. Recite svim ljudima da će nam Bog dati milosti po Bezgrješnom Srcu Marijinu.“ Jacinta je bila podvrgnuta kirurškom zahvatu u kojem su joj uklonjena dva rebra s lijeve strane. U tom joj je trenutku ostala široka rana veličine šake. Bol koju je osjećala bila je nesnosna, ali unatoč tomu nije prestajala zazivati Gospu i prikazivati svoju bol za spas grješnika. Dana 20. veljače 1920. Jacinta je zatražila sakramente, otišla na ispovijed i molila da primi pričest. Nekoliko minuta kasnije umrla je. Imala je samo 10 godina. Tijela Franje i Jacinte prenesena su u Fatimsko svetište, gdje su pokopani njihovi ostaci. Godinama nakon toga uslijedile su ekshumacije. Kad je Franjin grob otvoren, moglo se vidjeti da mu je krunica koja mu je bila stavljena na prsa na dan pokopa bila zapetljana među prstima ruku. Jacintino tijelo, ekshumirano 15 godina nakon njezine smrti, pronađeno je netaknuto. „Moli kao Franjo i ljubi kao Jacinta“, bilo je geslo kojim je Sv. Ivan Pavao II. ovo dvoje vidjelica Gospe Fatimske proglasio blaženima 13. svibnja 2000. Papa Franjo proglasio ih je svetima 13. svibnja 2017. u Fatimi, kao dio proslave 100. obljetnice Gospina ukazanja.